

1
74360

YONDIRĂ IN VERSURI DE GLUME

INTRE

LEONAT

BETIVUL OM DIN LONGOBARDA

ȘI INTRE

DOROFATA

FEMEIA SA

—
TRIUMFUL BETIEI

sau

DIATA

—
BUCURESCI

—
LIBRARIA, H. ȘTEINBERG, STRADA ȘELARI 18.

1894

LEONAT BEȚIVUL

ȘI

DOROFATA MUEREA SA

IUBITE CITITORIU!

Vreme este a plânge, și vreme este a rîde :
îproci. Țice sfânta scriptură : după alte lu-
cruri mai mari, întru care ne coprimem :
căutăm glume și alte lucruri desfătătoare,
într'același sfirșit sunt alcătuite și următo-
rele versuri despre bețivul **LEONAT** cu
DOROFATA muerea sa, din care de
două feluri de folos se naște, 1. Trecerea
de vreme, și desfătare cu a lor cetire ; 2,
poți lua frumoasă învățătură moralicéscă des-
pre patima beției : cum este de rea beția,
așa căt tocmai de și cunoște bețivul strica-

rea sănătății sale, și scurtare vieții, totuși
mai gata este a muri, de cât de netrebuin-
cioasa și peste măsură băutură a se lăsa. A-
ceste două folosuri de dintru a mea muncă
le poți lua foarte mă bucur, care sânt al
tău de bine voitoriū.

VASILIE AARON

Bărbatul

Amar, și durere mie !

A mea iubită soție !

Eă din fire sunt om tare

Țeapăn cu virtute mare.

Vesel din copilărie

Vietuind vieță vie

Lucru însă nu prea tare

Mă muncesc cu cumpătare

Măncă, beăă bună bėetură

Cu cumpėt și cu mėsura

Și totuși, o ! amar mie !

O ! vai ! ce pôte să fie !

Puterea mi se slăbește
 Virtutea mă părăsește
 N'am apetit la mâncare
 De și mânc, ce bun îmi pare..
 Stă în rânză, se întărește
 Și cu greu se mistuește.
 De se 'ntâmplă vr'o clipelă
 De cum-va somnul mă 'nșală.
 Cazuri grele mă 'mpresoră
 Și mă storc fără măsură.
 Ah! iubita mea soție!
 Ce lucru pôte să fie!

Muerea

Lucru jealnică, rea 'ntâmplare:
 Bărbate iubite tare!
 Acésta e o canonire
 Acesta-î o pedepsire

De la dreptul Dumneșu
 Trimise pe capul tĂu,
 Pentru a tale pĂcate
 Care sunt nenumĂrate,
 Ce le faci prin bĂuturĂ
 Peste o drĂpta mĂsurĂ.
 Acuma o vai de mine !
 Grea pedeapsĂ peste tine !
 Peste tĂtĂ a ta casĂ
 De la Dumneșu se lasĂ.

BĂrbatul

O amar ! o vai de mine !
 Acum cunosc lucrul bine
 Acum știu ce mĂ impresurĂ,
 Cunosc eu a mea strĂnsurĂ.
 Pricina acestor rele,
 Sunt mari, pĂcatele mele.

Ce voiŭ face ! ce sprijoană
Să găsesc într'a mea gónă ?
Saŭ ce leacŭ de mântuire
Acéstei bóle de perire ?
Spre a cui ajutorinŭă
Să alerg eŭ cu credinŭă ?
Cine să-mi dea isbăvire
Din bóla cea de perire ?

Muerea

Nu te temă drag bărbate
Că Dumneŭeŭ te va scóte.
Intórc-te cu credinŭă
Cu o dréptă pocăinŭă,
Aşa-ŭi dobândi ertare
De păcatul tēŭ cel mare
Sufletulŭi odihnire
Şi din muncă isbăvire.

Apoi prin lécuri gătite
Bólei tale potrivite
Boale din trup depărtéză
Durerea ți-o alinézá
Și apoi cu cumpétare
Te grijește foarte tare
Părăsește bėutura
Care întrece mėsura
Vinul de o laturí lasă
Și 'ngrijește d'ata casă.

Bărbatul

Oh ! vai ticălósă minte !
O netrebnice cuvinte
Ticălóte Leonat,
De la cine cerí tu sfat !
Cine să te îndrepteze
Să te însănătoșeze

Amărâta de muere

Ce, pentru că tu bei bere

Ah! ticălos Leonat!

Muerea-ți dă ție sfat

Să te lași de băutura

Să-ți părăsești a ta gură

Și cu leacuri să trăești

Viața să-ți amărăști.

Ah vinuțu! leac dulce fôrte!

Nu te las eũ pân le môrte

Ah vinuțu! lumina mea!

Pân la môrte te voi bea.

Batâr sunt în boală mare

Ce vieții strică tare,

Totuși nu mă întristezi

Nu pre mult mă 'ngreunezi.

Grijă multă nu mă ține

Știu eũ ce să fac prea bine.

Me voi duce la politica

Unde leacul din cep pică,
Fiind că leacul din viță
Folosește la mlădițe.
Bea-voi trei-patru cupșore
In loc capăt ușurare ;
Boala mi se depărtază
Durerea se alinăză.
Uit de griji, de supărare
In loc capăt voe mare.

Muerea

Lucru vrednic de mirare
Impietrire așa mare
In loc, ca prin contenire
Să se scape de perire,
In grea bôlă se bagă,
Cu mai tari lanțuri se lęgă
O vai ! pentru bătură

Pentru ticălósa gură,
Insuși trage spre perire
Spre vecinica pedepsire.
O vai! pentru bėutură
In veci să fii în arsură !
Pentru ca să bagi în mațe
Să te lipsesci de viață
Legea firei poruncește
De viața ta 'ngrijește.
Tu prin vin fără măsură,
Faci vieței stricătură.
Singur îți cauți perirea
Ne băgând de sémă firea.

Bărbatul

Firea strigă ce ei place,
Eú știú însu-mi ce voi face
Aú nu firea poruncește?

Asudă, te ostenește;
Adună, mănă și bea,
Până ceva vei avea.
Că în cea-l'altă lume
Nu-ți trebuie-aceste glume.

Muerea

Adevărat e că firea,
Nu opresce nicăirea
Băutura și mēncarea
Și așa, ca cumpătarea:
Cumpătarea să domnescă
Pururea să împărătescă
A bea vinul cu măsură
A bea cu cumpătătură,
Căroră le folosește
Lucru cuviincios este

Bărbatul

Ha! ha! iubită soție
Acum ved că-mi crezi mie!
Acum ved, că ești invinsă
Și de adevăr cuprinsă.
Lași tu cum că beutura
E o slobodă cu măsură,
Cop, vadra, a mea gură
Aū nu-ī o dréptă măsură?
Insuși, cerescul domn știe
A mea nevinovăție;
Eū beaū cu cumpetătură
Eū beaū numai cu măsură,
Cu cupa și cu paharul
Stâmpier flacâra și jarul.
Dacă beaū vr'o trei cupșore
Sufletului fac răcóre;

Dacă vr'o trei mai urmăză
Inima se depârtézâ,
Şése cupe de o dată
Iubita mea Dorofată
Aă nu-să pôrte puținele
Omului cu gânduri grele?
Şése cupe Ńip o dată
Capăt voia bună iată,
Inşă ca să fiă deplin
Să merg pe cale mai lin
Mai adaog încă doă
Dulce stâmpărare nouă.
Cu paharul le beău toate
Batăr cine vede pôte.
Vrednic sunt dar de muştrare
Că n'o beău cu cumpătare?

Muerea

Să ferescă Dumnezeu

Pe toți de cumpătul tău
Védra îi a ta măsură.

O ne sățiosă gură!

O cum să sălăsluește,

Și unde să baltuește

Atâta balta baltă de vin?

Au nu simți tu ceva chin

Cum nu crăp acele mațe,

Unde atâta vin s'acață?

Cum nu crapă acea fere

Unde atâta vin mare?

Pântece ne contenit

La atâta ai venit,

Cât să bagî o vadră în tine

Până te ospetezi bine.

Amar de tine bărbate
Dumnezeu sfânt te va bate
Peste tine resplătire
Pentru a ta dobitocire
Grea pedeapsă va veni
De nu te vei conteni

Bărbatul

O iubită porumbiță !
Doară tu ești prorociță
Tie țe-a spus Dumnezeu
Ce-î rânduit să paț eă,
N'avea tu grije de mine
Ci te grijește pe tine
Eu lucru agonisesc,
Eu casă chivernisesc,
Din cele agonisite,
Și spre traiul meu gătite

Să nu béú și eu o dată ?

După cum bea lumea toată
Ce pe mine mă bārfești,
Cu bārfele muerești ?

Muerea

Batăr de ai bea o dată

După cum bea lumea toată
Ași fi eu mai fericită.
N'ași fi așa dosădită
Ci-î trecut : amar de mine !

Să mai ajung eū vr'un bine..

Bārbatul

O iubită Dorofată !

Pentru că ești supărată ?
Tu te superi te'ntristezi,

Adese te obideși.

Pentru că ești din preună

 Îm fac mie voe bună

Bând câte un pahar de vin

 De sete mă-o alin.

Pentr'aceea ce stricare?

 Său cui fac vr'o supărare?

Iubită muerea mea!

 Numai duce voe rea

Nu fi tu de tot bolândă

 Ce să umbli tot flămândă?

Că dora nu's de tot prost

 Ca să țiu și de vin post?

Să bem să ne ospătăm,

 Atuncea când căpătăm.

Mâncă, bea cu desfătare,

 Nu-ți mai face supărare.

Muerea

Dumnezeu sfânt să ferescă
Tótă lumea creștinescă,
De a tale desfătări
De a mele supărări,
Și de a ta băutură
Ce-î tocmai peste măsură
Beutură stricătoare
A beții scurtătore
In ȝadarnici cheltuele
Mie de chin, și de jale

Bărbatul

Porumbița mea iubită
Rogute nu fi măhnită
Nu veđi cum mă chinuesc ?

Nu veđi cum mă mistuesc ?
 Nu veđi, cum de tare ard
 O ce flacăre în grumađ !
 Să n'am eu atâta dar,
 Cât să astâmpăr acest jar ?
 O lume netrebnică !
 Mie împotrivică ?
 Să mă las să peiŭ de sete
 Vinul fiind în delete ?
 Ah gârtan, gârtanul meu !
 Așa ai ajuns de rău,
 Cât că nu beî băutură
 Vin, vinars o picătură ?
 Spre a setei stâmpărare
 A focului ușurare

Muerea

Ardeți gâtul, schinteiađă
 Grumađii toți flăcăređă

Pentru multă băutură

Ce o faci peste măsură

Iată apa, bună rece,

Bea, și de sete 'ți va trece.

Bărbatul

Pentru că am băut vin,

Simț în grumădi mare chin.

Cui cu cui să scot afară,

Adă vin să mai beaă iară.

Vinul setea ușurează.

Muerea

Ardă tot gârtanul tău!

Atunci bea, când țe-oî da eă

Că cu a ta băutură

Casa ni să caliciră

Veđi copii mititei
Umblă goi ca vai de ei
Și de a ta îngrozire
Mai toți ne eșim din fire.

Bărbatul

Muere! nu fii nebună
Ai inimă bună.
Pentru ce te obidești?
Pentru cei copii mucoși
Și cu ochii urduroși.

Muerea

O netrebnice cuvinte!
Zeū tu 'ți-ai eșit din minte
Beutura cea amară
Te scóse din minte afară

Dumnezeu 'ți-a datu copii ;

Ca tu însuți să ței ții

Nu ca să umbli tot bét,

Bătând câini de prin sat

Iară copii să piae

Sau lumea în cap să ia.

Bărbatul

De copii ce mai îmi pasă?

Numai să am vin pe masă

Cine 'i-a făcut să-i hrănescă

Ducă-se să pustiască

Ducă-se și ei, mérgă

Lucre că lumea e largă.

Muerea

O tată! tată de salcă

Cum cu vorba mă mai calcă

Aşa-î mila de părinți

Spre ai săi fii mult doriți.

Ca să page tot in gură

Tot să dea pe băutură

Copii să'i pustiască

In lume să pribegéscă

Ah! tirane! rău tiran!

Adevărului dușman!

Vrei prunciî să'i pustiești?

Și tóte să-ți prăpădești

O cerule cum îi erți!

O căci odată nu'l cerți

Bărbatul

Ticălósa mea soție!

Vorbe mute sarácie,

Vorbe multe delungate

Sunt numai niște păcate

Lasă vorba de ocară
Iată numai, și te cară
Ad-o vr'un cupșor de vin
Să ne mai uităm de chin.

Muerea

Al tău gârtan să plesnescă,
De tot să se prăpădescă.

Bărbatul

Du-te dragă porumbiță
Sufletu meu puiculiță
Du-te dragă Turturică!
Du-te, nu gândi nimica!
Du-te draga mea puicuță!
Adâ batâr vr'o felcuță
Să bem aicea acasă

La vatră, sau după masă.
Trei-deci de ani încheiați,
De când sântem noi luați
De atunci trăești cu mine
Și totuși nu știi bine,
Cât de tare te iubesc,
Cât bine ție-ți poftesc
Oh! de ai putea vedea,
Drépta inimuța mea!
Necum un pahar de vin
Ca să stâmpăr al meu chin
Ci și inima ț'ai scóte
Ș'ai da pentru mine tóte.

Muerea

O vulpe! vulpe viclénă;
Mie cu totul alénă!
Cu ce cuvinte ciudate

Amă celui să bate.
O bărbate cu credință!
A mea prea dreaptă ființă.
Așa tare mă iubești,
Mă iubești : și nu glumești ?
O dulcuțul meu bărbate!
Făcuți pentru tine tóte.
Știu eú că tu mă iubești
Mai cu seamă când privești,
Că viu cu cănceul plin,
Plin vinars, saú de vin.
Ochii de dor îți clipesc,
Buzele ți se lipesc,
Inima se legăneză
Geme tare și oftéză
Incă acum zi, ce'ți place
Că ee ceri eú nu 'ți-oi face
Nu te stâmpără pe tine,
Vin, vinars adus de mine.

Barbatul

Tu de rea de veninată,
N'ai sotá în lumea tótă.
Nu'ti zic, nu'ti făc nici un rău
Ştie singur Dumneđeş
Ce te roş ca pe o borésă
Din lumea tótă alésă.
Iar tu eşti o spulberată,
De Dumneđeş detunată
Canon de la Dumneđeş
Lăsat pe capul meş,
Eş mă rog cu umilinţă
Gândind, că eşti cu credinţă
S'aducî vr'un cupşor de vin
Să fiî muere de plin
Inşă tu fără măsură
Tot latri cu acea gură

Ca cățelele pe stele,
Făcând multe, și mari rele

Muerea

Cum că nu mă obidezi ?
Cum să nu mă întristezi ?
Amar de țilele mele
Pline de necazuri grele ?
Plugariul ese afară
Și cu sîrguință ară.
Plugariul grapă cu grapa
Fierarul sapă cu sapa
Cătu-î baba de bătrână,
Tot ia și ea ceva în mână
Și cu mare sârguință
Lucră după a sa putință
Toți de tótă vîrsta iasă
Merg la cîmp se duc la cósă

Lucră fără de încetare
Cu trudă, cu muncă mare
Furca, grebla, strâmba cósă
Cătu-î vara de frumósă
Multor oase trudă mare
Palmelor invêrtoşare
Toţi muncesc, şi toţi asudă
Să trudesesc cu muncă crudă
Tótă firea din preună
Cele de lipsă'şi adună
Numai tu o detunate!
Spre necazuri mie lăsate!
De aceste nu gândeşti
Cârcimile păzeşti,
Când te scolî de dimineaţă
Zici cum că te ia o gréţă
Dici că'ţi arde sufletelul
Zbieri, tocmai ca şi viţelul.
Ca viţelul după vacă.

Zică, că 'ți-e inima sêcă,
 Cui cu cui se scôte afară
 Zică, adu vin, să béu iară,
 Dacă apuci la bētură
 Ținete săracă gură.
 Zi de vară până'n sêră
 Numai eși din crișmă afară
 Când te 'ntorci nóptea acasă
 Satu în gura ta iasă,
 Cu toții se crucișeză
 Satul tot se minunéză
 Pentru a ta gâlcevire
 A unui om fără fire.

Bărbatul

Spune, latră câte'ți place
 Eă însu'mi știu, ce voi face
 Toți lucră se sârguesc

Cu toți se streduesc
Eü încă, câte poci, fac.
Ca un voinicel sărac,
Lucru, încă 'nțelepțește
După cum firea poștește.
Lucru, dar cu cumpătare.
Nu vrėu să fiu gazdă mare.
Eü vreaü averile mele
Să fie mai puținele,
Eü vreaü o mai de jos sörtă
Nu vreaü ca după a mea mörte
Pentru averi vr'o dosadă,
Saü să rămăe vr'o sfadă.
Decât să fie certare
Pentru cele de'mpărțare,
Mai bine le voi bea tóte,
Bea suflete ce se póte
Măncă, bea te înveselește,
Cântă, jócă și trăește

Nu te uita la muere

Știi tu că ia-î o rea fiere,

Muerea

Mâncă bea, și te inveselește

Cântă, jocă și trăește,

O vai de amarul tău !

Ticălos bărbatul meu !

Tu mînci, bei, te veselești

Tu ții oșpeți, joci și trăești.

Tu cânti, și saî ca un țap,

Nu vezi, că ești ca un nap,

Cu nădragii de anglie

Pe dênșii peteci o mie.

Să vede că păzești plugul

Ca ești gol, ca și pilugul,

Bărbatul

Firéş gol ce mie-mă pasă
Că tot sunt eū om de casă
Numai maţu fie plin
De bucate şi de vin.

Muerea

Maţele mai înecate
De vin bun, şi de bucate
Iată'ţi casa stă să cază
Vez'o că in jos s'a sază ?
Lasă maţu să postéscă
Lasă-l să se canonéscă
De acésta să grijeşti
Nu tot cupa s'o păzeşti.
La iarnă unde să şezi ?
Unde gândeşti să ernezî ?

Unde iarna s'o petreci
Afară în vânturi reci
Vai de a ta mișelie !
Leonat gură pustie.

Bărbatul

De ernat ce grijesc eü ?
Numai vin fie din greü,
Unde voi erna știü bine,
Nu te-oï întreba pe tine
Pot eü să ernez ș'afară
Numai vin să fie'n țară.
Ci stă înc'amea căsuță
Mângăioasă și călduță,
Drăgălașul făgădäu
Gândești să nu'l gălesc eü ?
O căsuță mângăioasă !
Stâmpărătoře de ósă !

Alergavoiu eü la tine
 D'oi vedea că frigu vine
 Tu minteni mă veselești
 Tu in loc mă încälzești
 Cât incep a bea la vin,
 Indată sunt om deplin,
 Nimica mai mult nu'mi pasă
 Dac'apuc in caldă casă
 La vin bun, și marmaziü
 Cules tómna mai târziü.
 Ning'afară și träsnească
 Lumea să se prăpădescă

Muerea

De-ar fi bätut Dumneđeü
 Pustiitul fägädaü
 La ce se mai präsi vinul
 De înmulți lumei chinul !

Tóte mi se pustiesc,
Tóte mi se prăpădesc
Casa'mi cade, și să strică
N'am strins de iarnă nimică
O amar, și trudă mie!
Peste scurt să dau porție.
De dare să mă plătesc
Nevoile să uriesc
De unde amarū să dau?
De unde 'mprumut să iaū?
Rele zile ajunseiū,
Veniū la ce n'așteptaiū,
Să n'am eū nici o recóre
In veci să fiū cu întristare.
Eū să lucru, să muncesc
Dioa, nóptea să trudesesc,
Iar corbitul de bărbat
Să umble pururea beat
Dómne judecător sfânt!

Cum îl mai rabzi pe pământ?
Fă cu mine mijlocire
Să mă scap din chinuire
Scapă-mă odată de chin
Și de omul dat spre vin.
Dăi gând să se pocăiască
De vin să se contenască
Dăi odată Dómnne minte
Ca să s'apuce fierbinte
De lucru de sirguintă
Spre a casei chivernisintă.

Bărbatul

Dorofata mea iubită!
Inima ta îi mâhnită
Ci nu fi tu fără minte,
Lasă acele cuvinte
Gânduri multe fără trebă

Știi tu că fac, mintea slabă.
Și din minte cu întrejie
Te aduc la nebunie,
Când îți vin gânduri cumplite
Grele și nesocotite.
Lasă toate iate iute
Repede la cărșmă dute
Suge de cât vr'o cupșoră
Grija minteni se ușorē
Haida dragă Dorofată !
Haid ! cu mine de-odată
Bine să ne ospătăm
Și chedve să câpătăm
De datorii, de porție
Ce grije îți esie ție ?
Că eu sunt o cârmuire
Eu a casei stăpânire,
Când va fi vr'o întrebare
Vr'o cerere, vr'o cercare

Stavoiu eü in loc de faä
 Cu ale mele mustatä
 Davoiu tot ce voiü avea
 Plinivoiü cât voi putea
 Plinivoiü bucuros förte,
 Dacă n'o fi, pot sä iarte
 Töte nu le pot plini
 Ci știü, că nu m'or beli.
 De aceste grijivoiü eü
 Nu's lästate in capul tEU.
 Hai la cärsmä Dorofatä
 Së bem amändouï odatä

Muerea

De cräsmä parte sä ai
 Pururea intr'al tEU traiü
 Jurumë pe Dumneäeü,
 Cel ce ştie necazul meu,

De'î muri tu mai întâi
Te-oî îngropa cu tîmîe
Şi cu lacrîmi fîrte crunte
La piciorul cel de munte
Aprîpe de fîgîdîu
Ce fuse lîcaşul tîu
Fîrî preot, fîrî clopot.
Fîrî sunet, fîrî tropot
Preot fie'î fîgîdariu
In loc de clopot vîtrariu
Din gropare omenîcî
Dupî legea creştinîcî
Nu e vrednic trupul tîu
Ce şîdî tot la fîgîdîu.

Bîrbatul

Ah iubita mea boreasî !
Dintr'un milion alîsî !

Gândul tău mie îmi place
De precum ziseși vei face
Facevei un lucru mare
Și vrednic de neuitare
Ingrópâ-mă puiul meu!
Aprópe de fâgádău
Saú de mă iubestí pe mine
Fâ rógute atâta bine
Lasá, ca sá mă ingrópe
In crâșmă, de cep aprópe
Se auđ vinu ciuruind
Fâgádariu bubuind.
Și vedénd morméntul meu
Să đică in gândul seú
Săracu voinic Leonat
Aicia e ingropat.
Dumneđeú să'l odihnéscă
In desfátare ceréscă

Câ de multe ori beură,
Dintr'acest cep pe carî curâ.

Muerea

Face-voiü o drag bărbate
Câte'mi încredințezi tóte !
Ba încă, și un stâlp mare
Râdica'ți-voiu, întru care
Pentru aducerea aminte

Fi-vor aceste cuvinte :

- »Intr'acéstâ grópă mare
- »Ingropat e oare-care
- »Leonat din Longobarda,
- »Om ce se hrănea cu barda !
- »Om nu mare la staturâ
- Iar făcut spre beutură
- »Cu nasu roșu, și mare
- »Plâce-aï vinu fórte tare.

»Până fuse cu viață
»Mult vin bătui în mață
»Pentru aceea judecarăm
»De lângă cep îl îngroparăm
»Din care multă dulcēja
Supse într'a sa viață.«

F I N E

Spine
The spine is the central axis of the body, and is composed of the vertebrae, which are the bones of the back. The vertebrae are joined together by ligaments, and are separated by intervertebral discs. The spine is supported by the muscles of the back, and is the main support for the head and arms.

THE

Spine is the central axis of the body, and is composed of the vertebrae, which are the bones of the back. The vertebrae are joined together by ligaments, and are separated by intervertebral discs. The spine is supported by the muscles of the back, and is the main support for the head and arms.

TRIUMFUL BETIEI

SAU

DIATA

Ce e lasă un betiv pocait fiului seu

TRINITY BETHLEHEM

1841

DIA T A I C

Co. e. 1841 in betta p. 1841 in betta

TRIUMFUL BETIEI

saŭ

Diata unui bețiv pocăit, ce o lasă fiului său la moartea sa

Fiul meu!

1. De vei vrea ca să-ți fie sete tot-d'una, fii bețiv; pentru că pe cât mai mult vei bea p'atât vei însetoșa.

2. De vei voi să zăticnești pe prietenii tăi, spre a nu te înainta în cariera vieți fii bețiv: și să știi că cu chipul acesta vei zădărnici toate silințele lor.

3. Dacă în adevăr vei vrea să împiedici

tóte întreprinderile tale cele spre bine, fii bețiv, și vei isbuti.

4. De voești să zădărnicești silința tuturilor spre îmbunătățirea soartei tale, fii bețiv, și într'adevăr vei triumfa.

5. De vrei să hotărăști să fii sărac, fii bețiv, și în scurt timp te vei dărăpăna și vei rămânea fără lăscae.

6. De voești să móră familia ta de fóme fii bețiv, și așa vei mistui mijlócele care îi țin-viéța.

7. De vei vrea să te înșale cei proști, fii bețiv, și ast-fel cu bună sémă le vei înlesni mijloacele.

8. De voești să te fure, fii bețiv, și prin urmare vei încoraja pe hoțul.

9. De voești să 'ți tâmpești simțirile, fii bețiv, și peste puțin timp te vei face mai neghiob de cât Asinul.

10. De vrei să te prostesti, fii bețiv, și curând îți vei eși din minte.

11. Dacă'ți este voia ca să te faci netrebuincios societății omenești, fii bețiv, că așa vei ajunge la scopul tău.

12. De voești să te strici pe sine'ți, fii bețiv, și așa d'a dreptul vei ajunge la desăvârșita ta pierdere în puțină vreme.

13. Dacă'ți este voia să'ți dai de față nerozia și să'ți descoperi secreturile, fii bețiv, și fără întârziere se vor face tutulor cunoscute.

14. Dacă te socotesci că ești peste măsură puternic, fii bețiv : și curând te vei birui de acest vitez vrășmaș.

15. Dacă voești să 'ți prăpădești banii fără să știi unde'i dai și pe ce, fii bețiv, și vei ajunge la doritul tău scop.

16. De voești să rămâi fără nici un

mijloc de trai, și la bătrânețele tale să ajungi să trăești cu milostenie, fii bețiv, și în adevăr vei isbuti prea curând.

17. De vei vrea să hotărăști ca să gonești ori și ce mângâere de la toți ai casei tale, fii bețiv, și curând îți vei câștiga dorința ta.

18. Dacă dorești pentru tot-d'a-una să fii plin de bănueli, fii bețiv: pentru că, pentru cel mai mic lucru toți se unesc, că adică cei ce fură pe sineși și familia lor, ei fură și pe alții.

19. De voești ca să fii silit să fugi de împrumutătorii (creditorii) tăi, fii bețiv, și ast-fel curând vei prefera ulițele cele ascunse mai mult de cele publice.

20. De voești ca să fii o sarcină societății, «umbră pământului» fi bețiv, căci acesta te va face ne trebuincios, ne aju-

tatü, greutate tuturilor și ție spre dărăpănare.

21. De voești să fii ca un aer vătămător, fii bețiv, căci apropierea unui bețiv este ca a bălegarului

22. De voești să te urască familia ta și prietenii tăi, fii bețivi, că curând vei fi prea grețos în ochii lor.

23. De vrei să te faci rană societății, fii bețiv, că atunci ómenii vor fugi de tine ca de Ciumă.

24. De vrei să rămâi neîndreptatü, urméză a fi bețiv, și ast-fel nu'ți va păsa nici o dată de bunele sfătuirii.

25. De voești să te faci zgomotul orașului, să turburi liniștea oamenilor, să ți să sfărâme ósele, și să fii supus la alte mii de primejdii, fii bețiv, și fără îndoială vei isbuti minunat.

26. De vrei să nu ți să împlinescă nici una din nădejdiile tale, fii bețiv, și astfel vei ajunge la desăvârșita desnădăjduire.

27. De voești să 'ți ticăloșești trupul, fii bețiv, pentru că beția este muma tuturilor bôlelor.

28. De voești să 'ți pierzi sufletul, fii bețiv, și îți vei încuia Impărăția cerului.

28. În sfârșit, dacă stăruiești și vrei să te ruinezi cu totul, adică: În stare, în trup și în suflet, fii bețiv, și curând vei cunoște că este cu neputință ca să întreprinzi mijlocele mai sigure a săvârși acest scop al tău.

Tôte faptele cele rele din lume, zice vestitul Bac (Bach), nu ruinază atâția oameni nici atâta stare ca beția. Beția ardică din cap cu totul judecata cea dréptă — șterge memoria (ținerea de minte) — veștejește fru-

museșea — slăbește sau inpușină puterea — înflăcărează sângele — pricinuește atât pe din afară cât și pe din năuntru nelecuite răni—este ruina simșirilor, diavolul sufletului, și hoșul pungii — plângerea soșii sale, și întristarea fiilor sêi—pe cel vêrtos îl face ne putincios, și pre cel înșeles prost. Este mai rău de cât dobitócele cele precu- vântátóre, și omoritorú de sine, acela care bea în sănătatea altora și vatămă pe a sa: pentru că dobitocul nici o dată nu să îm- bată de sine; Iar beșivul suges băuturi otrăvitóre, cunoscute bine în ce stare îl vor duce, și știind că aceste băuturi îl vor lipsi de întrebuișțarea judecășii sale, și îl vor face mai rău de cât dobitócele cele necu- vântátóre. Prin săvêșșirea băuturii, viclenele sale patimi și aplecări nu se mai pot în- frâna; Că în starea beșiei aflându-se săvêș-

șește fapte pe care, tréz fiind, el s'ar cutremura numai gândindu-se la ele. Multe fapte urâte sau săvârșit, multe omoruri s'a făcut de către cei ce s'aũ aflat în starea beției.

Ingrozește-te, dar cutremură-te, dacă vrei o dată vei încerca această băutură amortitoare! gândește-te mai nainte de a apropia paharul de buzele tale; Aduți aminte că formezi unũ nãrav care te va povățui spre săvârșirea a orĩ cãrei fapte rele; Cãtre care aplicãrile naturei tale, fiind silite de vinũ, pot sã te rãstórne. Pe nesimțire poți sã te destepți din beție vinovat între tâlhari, în contra legilor patriei tale, care vor aduce dréptã pedépsã asupra capului teũ urãndute pe sineți și uricios facẽdu-te înaintea celui prea înalt.

Beția adesea întâmplẽdu-se, fără îndoialã îți perde sufletulũ, și te va trage la

vevănice chinuri; Ascultă ce zice cuvântul cel Insuflat de Dumnezeu, «Trezitivă bețivilor din beția voastră și plângeți.» Ioib. Cap. 1—5.

Ale cui sunt vaetele? ale cui sunt sgomotele? ale cui sunt defaimetele desgustătoare? ale cui sunt sfărâmările deșarte? a cui sunt ochii gălbicioși? a cui față este buhavă? ale cui mâini tremură? a cui nu toate acestea sunt mai mult ale celor ce 'și petrec timpul cu vinul și cu rachiul, și ale acelor ce urmează locul bețivilor? Nu vă încântați de vin—căci în cele din urmă ca o mușcătură de șarpe își întinde pana sa, și ca un balaur își vază veninul său. Pild. Cap. 23. Stih. 29—32.

«Vai celor ce se scólă și de diminéță caută băuturi aprinzătoare, și celor ce în-

târzie până îi aprinde vinul!» Isaia Cap. 5 Stih. 11.

«Vai celor ce sunt mai puternici de cât voi și celor ce dau băuturile aprinzătoare!» Isaia Cap. 5 Stih. 22.

«Invederate sunt faptele trupești, care sunt: necurătenia, omorurile, bețiile, bufonările sau năstrăvaniile și altele asemenea acestora, despre care zic vouă, că cei ce le săvârșesc acestea nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.» Gal. Cap. 5. Stih. 19—21.

Acestea sunt înfricoșate cuvinte, și în adevăr se vor împlini asupra celui ce va rămâna în beție. El nu poate să se bucure de dragostea lui Dumnezeu, nici nu va fi primit întru împărăția Cerului.

Depărtéază-te dar cu totul de acéastă cursă a păcatului. «Se nu te apropii, nici să guști, nici să te atingi.» Că numai când te veți

depărta cu totul de acéstâ blestemată beție
îți vei afla siguranța ta. Stăruind într'acéstâ
hotărîre fără a te abate vre o dată de dânsa
Uunde și când ispita'ți înfățișezâ. «Nu merge
acolo—fugi de dânsa și schimbăți drumul.»
Lépâdate în sfârșit de ori ce păcat. „Des-
copere către Domnul calea ta» și el va în-
drepta pasurile tale. Gloriosâ (slăvită) pro-
vizie ce face pentru mântuirea ta, prin mij-
locirea sângelui celui mântuitor al lui Hri-
stos. Căci: «Atât a iubit Dumnezeu lumea
în cât a dat pre fiul seŭ cel unul născutŭ,
ca or care va crede într'ênsul să nu piară, și
să aibă viață de veci.» Ioan Cap. 3. Stih. 6.
Puneți sufletul și trupul tēŭ întru Domnul
El te va povățui pe calea vieței, te va întări
ca să biruești pe tot vrăjmașul și te va în-
cununa cu biruință în Ceruri.

Pericolul său primejdia ce provine din
băuturile aprindătoare și arđătoare.

Orî ce om este în pericol a se face be-
țiv ce se deprinde a bea băuturi aprindē-
tore, după următoarele articole :

1. Când se află înfierbântat.
2. Când este recit.
3. Când este udat.
4. Când este uscat.
5. Când este fără dispoziție sau trist.
6. Când este voios (cu inimă bună).
7. Când este călător.
8. Când este acasă.
9. Când este la adunare.
10. Când este singur
11. Când lucrază.
12. Când șade fără trebâ.
13. Înainte de prânđ.
14. După prânđ.

15. Când se scólă.
16. Când se culcă.
17. La sărbători.
18. La deosebite întêmplări.
19. In tóte ȃilele
20. La orı ce împrejurare.

F I N E


~~~~~  
Prețul 60 bani  
~~~~~